

ברכה מרובה למע"כ הגאון הרב ר' ישראל הלוי בעלסקי שליט"א
זנני שולח למעכתר"ח שליט"א תשובה שקיבלתי ממו"ן חגרי"ש שליט"א לתעביר לרומכתר"ה.
כדי להקל הקריאה הדפסתי העתק תשובתי

ידידו נאמנו דוש"ת
שמחה תכתן קלאר

כ"ד י"א סיון תשס"ד

כבוד הרב הגאון נודע למשגב מוהר"ר ישראל הלוי בעלסקי שליט"א
ברכה ושלוש רב

גברתי על מכתב כת"ר בענין הפאות וכו' נאמר טענות, א' על עצם האיסור על הפאות הבאים מהודו. ב' גם אם נימא שיש בהם משום זקרוכות ע"ז אין מקום לאוסרם, מקודם נדון על הב' כח"ר כותב "שמעוני מן המומחים שאף שער הבא מהודו רובו לא מתגלחת ו"ו ואף את"ל שיש לחשוש לדיון קבוע לא גרע מספק השקול וא"כ משנמכר ונשלח לשאר מקומות מתערב פעם ב' עם שערת הכקום לדעת הרמב"ם אף ע"ז ניתרת מב' תערובות יו"ד ק"י - לפי"ו במקום שנתערב יהא מותר"

זנה לפי שמסרו לי שבאו מסמך משלטונות הודו ש 75 אחוז השערות המובאות מהודו מאלו שנתגלחו בבית ע"ז שלהם, "גם אם זה להיפך דין קבוע להם כמ"ש בשו"ת דברי חיים ח"ב סי' י"ז וזל"ש כשהקונה כותב ומבקש ממנו [מן הגוי] שישלח לו כו"כ והוא שולח מביחו בכה"ג הו"ל כלקח מן הקבוע ולא יחלוק ע"ז וזל"ש - " והנדון של שני תערובות כתוב בשו"ע נתערבו באחרים ונפל התערובות ___? א' לשנים אחרים כו', ובעצם הדבר מה שייך כאן לומר שמתערבים בשערות אחרים הלא כל מדינה ומדינה השערות הוא מסוג אחר ומחיר מיוחד לכ"א ואחד, ואף גם הדמים מודיעים לדעת מאיזה סוג קונה.

נוד כ' "א"א להתחמק מהמון רבוותא דס"ל להלכה כשביל שבירת מקל כעין זביחה לא נאסרה - ה"ה הרמב"ן והרא"ש והר"ן -

ידנה הטור בסי' קל"ט פסק "אליל שעובדין אותה במקל פירש שמקשקשין לפניו במקל ושבר מקל לפניו נאסר ששכירת מקל דומה לזביחה" וכ"כ בשו"ת שבות יעקב בהשמטות לח"א סי' י"ב זל"ש באשר שידול ומפורסם הביאו הסמ"ע בדוכתא טובא - שבכל מקום שפסק הטור נוד הרא"ש אביו צריך להביאו" זאת ועוד ברא"ש שלפנינו כתוב "והא זכעינן זריקה המשחבת היינו בדבר שאין מקריבין ממנו בפנים כגון שכירת מקל".

והר"ן הן בפירושו על הר"ף והן בחי' אמנם הביא דעת הרמב"ן אבל הביא גם דעת ההולק עיי"ש.

אשר לטענה הראשונה לפי"ד הרא"ד שליט"א עצם התגלחת עבודתה בכך, וכנראה זה עפ"י ש הרמב"ם כסה"מ מ' ל"ח ה' - ז' זל"ש "וכתנאי שיעבוד כדרכה, כלומר בדבר שדרכה שחיעבד בו כמו פוער לפוער חירק אבן למרקוליס ומעביר שערו לכמוש" - ובזמן התגלחת הם מזכירים שם האליל והמגלחים אמרו לו על אף שעובדים כשיביל קבלת שכר עבור התגלחת מ"מ אמרו הלא גם הם כאלה ___? בזה פולחן לע"ז, ובכה"ג הדבר משום שאומרים בזה סתם עכו"ם לע"ז (עי' חולין י"ג) שהרי עצם מטרת המתגלחים היא לע"ז.

ומ"ש כח"ר "שנראה לו כדור מגמ' ומסברא שא"א לעשות שום פעולה לכבוע על ידו כלפי איזה הפץ שיהי' עליו דין תקרובות, אא"כ יחד החפץ מקודם לע"ז - להיותו עתיד לעשות ממנו תקרובות לע"ז - כי אין בשום עבודה מעבודת פנים שום חשיבות אא"כ ייעשו כדבר מוקדש מכבד -

אמנם קי"ל השוחט בחוץ, הטאת העוף - לע"ז חייב משום ע"ז כיון ששחט סי' א' - מחתך העפר הוא ונאסר משום ע"ז, אף שאין לו שום זכות לקבוע ולייחד את העוף לע"ז שהרי הוא הקדש אלא עצם מעשה השחיטה שהוא עושה לע"ז חל עליו דין תקרובות.

והנה מן הראוי להאריך וכמקום שאמרו להאריך אך בגלל הטרדות הסובבים אותי הוכרחתי להסתפק בהג"ל

בברכת התורה
יוסף שלו' אלישיב